

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 30.

Vydána dne 23. června 1928.

Obsah: (80. a 81.) 80. Zákon o příplatech některým státním a jiným veřejným zaměstnancům ve výslužbě a pozůstalým po takových zaměstnancích zemřelých v činné službě nebo ve výslužbě. — 81. Nařízení, jímž se prodlužuje platnost vládního nařízení ze dne 23. prosince 1924, č. 3 Sb. z. a n. z r. 1925, kterým se stanoví nejvyšší výměra státního příspěvku k podpoře nezaměstnaných, jakož i výjimky ze zásady o poměru výše státního příspěvku k výši podpory vyplácené odborovou organizací.

80.

Zákon ze dne 24. května 1928

o příplatech některým státním a jiným veřejným zaměstnancům ve výslužbě a pozůstalým po takových zaměstnancích zemřelých v činné službě nebo ve výslužbě.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Státním úředníkům, soudcům, státním učitelům a profesorům, státním zaměstnancům náležejícím do kategorie zřízenců (podúředníkům a zřízencům), příslušníkům četnictva, vojenským gážístům ve výslužbě, kteří nebyli účastni propočítání služební doby podle zákonů ze dne 9. dubna 1920, č. 222 Sb. z. a n., nebo ze dne 13. července 1922, č. 231 Sb. z. a n., nebo ze dne 4. července 1923, č. 152 Sb. z. a n., pokud se týče předpisů vydaných na základě některého z těchto zákonů, a pozůstalým po uvedených osobách zemřelých v činné službě nebo ve výslužbě příslušejí roční příplatky k řádným odpočivným (zaopatřovacím) požitkům, jestliže na ně nabyli nároku na základě služebních požitků upravených podle zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 394 Sb. z. a n., nebo, jestliže nabyli nároku na úpravu svých odpočivných neb zaopatřovacích požitků na základě uvedených požitků služebních podle zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 287 nebo č. 288 Sb. z. a n.

(2) Z nároku na tento příplatek vyloučení jsou však ti, jichž odpočivné (zaopatřovací)

požitky jsou již nyní vyměřeny z pensijní základny určené podle nejvyššího služného dosažitelného v příslušné zaměstnanecké kategorii postupem do vyšších požitků podle postupových lhůt stanovených zákonem ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., pokud se týče zákonem ze dne 19. března 1920, č. 186 Sb. z. a n., nebo č. 195 Sb. z. a n., nebo podle služného vyššího, dále osoby a pozůstalí po osobách, které nebyly účastny propočítání služební doby podle zákonů a předpisů uvedených v odstavci 1. proto, že k novému nebo opětovnému přijetí do služby došlo až po 8. červnu 1922.

(3) Pro určení příplatku zvýší se pensijní základna rozhodná pro výměru nynějších odpočivných (zaopatřovacích) požitků o 20%. Ze zvýšené pensijní základny vypočte se odpočivný (zaopatřovací) požitek dosavadní procentní sazbou a podle předpisů, které platí pro výměru těchto požitků. Rozdíl mezi takto vypočteným odpočivným (zaopatřovacím) požitkem a dosavadním řádným výslužným (vdovskou pensí, příspěvkem na výchovu, sirotčí pensí) tvoří příplatek. Avšak dosavadní celkové odpočivné (zaopatřovací) požitky (řádne výslužné, vdovská pense, příspěvek na výchovu, sirotčí pense, včetně jakýchkoliv přídatků a všech požitků drahotních) s příplatkem dohromady nesmějí převýšiti částku, kterou by činily celkové odpočivné (zaopatřovací) požitky, odpovídající nejvyššímu služnému dosažitelnému postupem do vyšších požitků podle ustanovení odstavce 2.

(4) Jako vojenští gážíisté ve výslužbě posuzují se i ti, jimž bylo po složení nebo odněti hodnosti povoleno požívat nadále výslužného

(§ 1 zákona ze dne 27. ledna 1921, č. 48 Sb. z. a n., § 23, odst. 2., lit. c) a § 33, odst. 2. zákona ze dne 4. července 1923, č. 154 Sb. z. a n.), dále váleční pensisté (k § 98, odst. 4. vládního nařízení ze dne 6. října 1923, č. 186 Sb. z. a n.), invalidní legionáři z řad mužstva (§ 81 zákona ze dne 17. února 1922, č. 76 Sb. z. a n.), poddůstojníci z povolání (§ 13 zákona č. 288/1924 Sb. z. a n.). Pozůstali po uvedených osobách posuzují se jako pozůstali po gážistech.

(5) Stejně roční příplatky k řádným zaopatřovacím požitkům poskytnou se též osobám uvedeným v § 10 a § 11, odst. 2. zákona č. 288/1924 Sb. z. a n. a pozůstalým po nich.

§ 2.

(1) Nedosahují-li dosavadní celkové odpočívne neb zaopatřovací požitky (§ 1, odst. 3.) zvýšené o příplatek příslušející podle § 1 nejnižších ročních výměr podle § 155 zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n., včetně případného výchovného a přídatku na děti podle výměry právě uvedeného zákona, zvýší se příplatek tak, aby celkové požitky nyní dosáhly příplatkem zmíněné nejnižší výměry včetně případného výchovného a přídatku na děti.

(2) Osobám v § 1 uvedeným a pozůstalým po uvedených osobách, zemřelých v činné službě nebo ve výslužbě, kterým nepřísluší příplatek podle § 1, poněvadž byly účastny propočítání služební doby podle zákonů a předpisů uvedených v § 1, odstavec 1. nebo z tohoto propočítání vyloučeny pro nové neb opět nastoupení služby po 8. červnu 1922, přizná se doplněk na nejnižší výměry — včetně případného výchovného a přídatku na děti — zmíněné v odstavci předchozím, jsou-li jejich celkové odpočívne neb zaopatřovací požitky (§ 1, odstavec 3.) menší než nejnižší roční výměry právě uvedené.

(3) Změní-li se rodinný stav, který byl základem výměry příplatku nebo doplňku, vyměří se příplatek nebo doplněk znovu podle změněného stavu.

§ 3.

(1) Příplatky a doplňky podle tohoto zákona povolené nemají vlivu na výměru drahotných požitků.

(2) Za normální výslužné podle § 10 zákona ze dne 14. května 1896, č. 74 ř. z., ve znění článku I. zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 ai 1920 Sb. z. a n., dále podle § 54 zákona č. 76/1922 Sb. z. a n. a podle § 59 zákona ze dne 4. července 1923, č. 153 Sb. z. a n.,

jest pokládati normální výslužné zvětšené o příplatek nebo doplněk, který zemřelému příslušel nebo byl by příslušel za účinnosti tohoto zákona.

§ 4.

K odpočívým (zaopatřovacím) požitkům, poskytnutým podle volné úvahy v mezích příslušných předpisů na základě služebních požitků podle zákona č. 394/1922 Sb. z. a n., lze takto poskytnouti i příplatky a doplňky podle tohoto zákona.

§ 5.

(1) Příplatky nebo doplňky k řádným odpočívým a zaopatřovacím požitkům přiznají se v mezích ustanovení §§ 1—4 také těmto veřejným zaměstnancům ve výslužbě:

a) učitelům veřejných obecných a občanských škol v Čechách, na Moravě a ve Slezsku,

b) státním i nestátním učitelům veřejných obecných (lidových) a občanských škol na Slovensku a v Podkarpatské Rusi,

c) státním i nestátním dětským opatrovatelkám veřejných dětských opatroven na Slovensku a v Podkarpatské Rusi,

d) nestátním profesorům středních škol, učitelských ústavů a jiných vyšších učilišť na Slovensku a v Podkarpatské Rusi,

jakož i pozůstalým po uvedených osobách, zemřelých v činné službě nebo ve výslužbě, jestliže nabyli nároku na odpočívne neb zaopatřovací požitky na základě služebních požitků upravených zákonem č. 394/1922 Sb. z. a n., nebo, jestliže nabyli nároku na úpravu svých odpočívých neb zaopatřovacích požitků na základě uvedených služebních požitků důsledkem zákona č. 287/1924 Sb. z. a n., nebo důsledkem ustanovení jiného pozdějšího zákona.

(2) Nejnižší výměrou pense podle § 2 rozumí se u učitelů s procentuálními platy a u jejich pozůstalých část nejnižší výměry pense učitelů plně zaměstnaných nebo jejich pozůstalých, a to v téže procentuální výměře, kterou je stanovena jejich dosavadní pensijní základna.

§ 6.

(1) Podle zásad tohoto zákona a s odchylkami, jichž bude vyžadovati zvláštní povaha požitků neb ohled na zvláštní předpisy, které byly kdysi rozhodnými pro vyměření požitků původních, upraví se příplatky a doplňky k řádným odpočívým a zaopatřovacím požitkům (provisijním požitkům) zaměstnanců státních úřadů, podniků, ústavů a fondů stát-

ních a státem spravovaných, jakož i učitelů placených podle norem platných pro státní učitele, kteří nespádají pod služební pragmatiku, jakož i pozůstalých po uvedených zaměstnancích, dále pensistů drah sestátněných, pozůstalých po nich a po bývalých zaměstnancích těchto drah. Ustanovení §u 4 lze obdobně užítí také pro běžné dary z milosti, zastupující řádné odpočivné a zaopatřovací platy, kterých požívají bývalí zaměstnanci státních a zestátněných drah, jakož i jejich pozůstalí.

(2) Příplatek podle § 1 nelze však přiznati zaměstnancům a jich pozůstalým, u nichž určována byla při dřívějších úpravách pensijní základna podle celkové služební doby a u nichž tedy byl vzat zřetel na tuto služební dobu, byť i nebyli účastni propočtení služební doby podle předpisů vydaných na základě zákona č. 222/1920 Sb. z. a n.

§ 7.

(1) Obecním a obvodním lékařům a pozůstalým po nich, kteří nabyli nároku na řádné odpočivné (zaopatřovací) požitky podle zákonů ze dne 13. července 1922, č. 236 nebo č. 237 Sb. z. a n., příslušejí k dosavadním jejich celkovým odpočivným (zaopatřovacím) požitkům, nedosahují-li nejnižší výměry, která platí pro obecní (městské) a obvodní lékaře a pozůstalé po nich podle zákona ze dne 24. června 1926, č. 105 Sb. z. a n., doplňky na tuto nejnižší výměru.

(2) O těchto doplňcích platí ustanovení 3. odstavce § 2 a ustanovení § 3.

(3) Doplňky podle předchozích ustanovení nepřislušejí lékařům obecním a obvodním (pozůstalým po nich), jimž přiznány byly odpočivné (zaopatřovací) požitky podle 9. odstavce § 8 zákona č. 236/1922 Sb. z. a n.

§ 8.

(1) Ministerstvo školství a národní osvěty může k odpočivným požitkům povolití příplatek do výše 3000 Kč ročně nemajetným duchovním kongruálních církví a náboženských společností státem uznaných případně recipovaných (§§ 1 a 4, odst. 1. zákona z 25. června 1926, č. 122 Sb. z. a n. o úpravě platů duchovenstva církví a náboženských společností státem uznaných případně recipovaných), kteří vstoupili do výslužby před 1. lednem 1926. Takový příplatek může povolití ministerstvo školství a národní osvěty k zaopatřovacím platům nemajetných pozůstalých po

uvedených duchovních, kteří vstoupili do výslužby nebo zemřeli před 1. lednem 1926.

(2) Přesahuje-li však příplatek 20% řádných odpočivných nebo zaopatřovacích požitků, poskytovaných z prostředků státních nebo z prostředků fondů státem spravovaných, může býti poskytnut pouze do té míry, aby dosavadní celkové odpočivné požitky duchovního neb zaopatřovací platy pozůstalých po něm dosáhly příplatkem nejvýše nejnižší výměru odpočivného neb zaopatřovacího platu, která by platila pro duchovního a pozůstalé po něm podle § 2 zákona č. 122/1926 Sb. z. a n.

(3) Nekongruálním církvím a náboženským společností (§ 5 zákona č. 122/1926 Sb. z. a n.) může ministerstvo školství a národní osvěty na zbytek prvního lustra po případě později na lustra další poskytnouti takovou částku, aby jejich duchovní a pozůstalí po nich mohli dostati příplatek v mezích ustanovení odstavce 1. a 2.

§ 9.

(1) Platnost ustanovení §§ 159, 162 a 163 zákona č. 103/1926 Sb. z. a n. rozšiřuje se i na pensisty (provisionisty), pokud se týče na pozůstalé po zaměstnancích, kteří nebyli podrobeni ustanovením uvedeného zákona.

(2) Nejvyšší pensijní základnou podle § 163, odst. 1, písm. a) zmíněného zákona rozumí se tu nejvyšší výměra pensijní základny podle zákona č. 394/1922 Sb. z. a n., které zaměstnanec mohl dosáhnouti časovým postupem podle zákona č. 541/1919 Sb. z. a n. Nelze-li pro zvláštní předpisy, které byly pro vyměření odpočivných a zaopatřovacích platů rozhodny, nejvyšší výměru pensijní základny takto zjistiti, bude určena v přiměřené výši podle volné úvahy.

§ 10.

(1) Vyšší náklad spojený s prováděním tohoto zákona, vyjímajíc § 5, bude v roce 1928 uhrazen jednak z celkových úspor rozpočtu vlastní státní správy, po případě rozpočtovým přebytkem aneb jejími vyššími volnými příjmy dosaženými v témže rozpočtovém roce, jednak jednotlivými státními podniky. Počínajíc rokem 1929 budiž vyšší roční potřeba zařazena do rozpočtu vlastní státní správy a rozpočtu jednotlivých státních podniků.

(2) Náklad, který vznikne provedením § 5 tohoto zákona, uhradí dosavadní vydržovatelé.

§ 11.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1928 a provedou jej zúčastnění členové vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Mayr-Harting v. r. Dr. Nosek v. r.

Dr. Tiso v. r. Dr. Hodža v. r.

Dr. Srdínko v. r. Najman v. r.

Dr. Beneš v. r. Dr. Spina v. r.

Dr. Gažík v. r.

Novák v. r.,

též za ministra Dr. Engliše.

Černý v. r.,

též za ministra Udržala.

81.

Vládní nařízení

ze dne 14. června 1928,

jímž se prodlužuje platnost vládního nařízení ze dne 23. prosince 1924, č. 3 Sb. z. a n. z roku 1925, kterým se stanoví nejvyšší výměra státního příspěvku k podpoře nezaměstnaných, jakož i výjimky ze zásady o poměru výše státního příspěvku k výši podpory vyplácené odborovou organizací.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 7, odst. 3. a 4., zákona ze dne 19. čer-

vence 1921, č. 267 Sb. z. a n., o státním příspěvku k podpoře nezaměstnaných:

§ 1.

Platnost vládního nařízení č. 3/1925 Sb. z. a n., prodloužená vládním nařízením ze dne 17. prosince 1926, č. 224 Sb. z. a n., do 30. června 1928, prodlužuje se na další rok do 30. června 1929.

§ 2.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1928.

(2) Jeho provedením se pověřuje ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Beneš v. r. Černý v. r.

Dr. Hodža v. r. Dr. Mayr-Harting v. r.

Novák v. r. Dr. Spina v. r.

Dr. Srdínko v. r. Dr. Tiso v. r.

Dr. Nosek v. r. Dr. Gažík v. r.